

NHỚ THẦY TÔI

Tuổi lên năm, đầu còn để chỏm
Mẹ nắm tay dẫn đến nhà trường
Xin Thầy tôi, nhỏ chút tình thương
Dạy cho tôi đánh vần, đếm số.

Bóng Mẹ về, khuất ngoài cửa sổ
Tôi nhìn Thầy, run sợ biết bao
Nhưng Thầy tôi ôn tồn khuyên bảo
"Đừng sợ chi, học giỏi Thầy thương"

Thầy là người phá vỡ cục ngu
Dạy cho tôi chữ H, chữ U
Đưa tôi vào rừng văn biển chữ
Thời tôi còn ở lứa tuổi xanh.

Tôi tiếp tục xôi kinh nấu sừ
Cho đến khi đỗ đạt, trưởng thành
Từ giã trường, tạm biệt tuổi xanh
Vào đời tìm công danh, sự nghiệp.

Bổng quê nhà khói lửa chiến tranh
Phận làm trai giữ nước, đầu quân
Lặn lội khắp bốn vùng chiến thuật
Không về thăm Thầy cũ, Trường xưa.

Tháng Tư đen, Miền Nam thất thủ
Bỏ quê hương, sống kiếp lưu vong
Nơi xứ người, những đêm khó ngủ
Nhớ Thầy xưa, khi học vỡ lòng.

Nghĩ mà thương cho nghề giáo học
Không khác chi mấy lão chèo đò
Tạo công danh cho lắm quan to
Chàng mấy trò về thăm Thầy cũ !

Một khi lữ khách sang sông.
Mấy ai trở lại thăm ông lái đò !!!

Hoa Đô, 2018

Trần Gò Công/Lão Mã Sơn.